

for lille og han kan faa et væsentligt større, er i den heldige Situation at kunne indfri med Obligationer til Kurser, der svare til dem, som det ny Laan kan udgives til; i Reglen maa han indfri med Obligationer til betydelig højere Kurs. Og dette Forhold vil ikke væsentlig forandres derved, at den aabne Serie stiger.

Det ærede Medlem sagde, at det var urigtigt af mig at sige, at Frankrig er det bedste Marked for Obligationer som disse, thi som bekendt var det engelske Marked endnu bedre. Ja, det kan man gerne sige, men naar det praktisk talt er saaledes, at det engelske Marked overhovedet ikke vil optage Obligationer som disse, saa kan man ikke sige, at det er et godt Marked. Forholdet er derfor det, at for Obligationer af denne Art er Frankrig praktisk talt absolut det bedste Marked. Dette Forslag her sigter for saa vidt kun til det franske Marked, som det særlig er baseret paa Forhandlinger med en Kreds af franske Pengeinstitutter, og som det særlig tager Sigte paa at fjerne den Hindring for Forbindelsen med det franske Pengemarked, som ligger i de store Afgifter, som der i Frankrig er paa private udenlandske Obligationer, men der er ikke noget som helst i Vejen for, at man ogsaa vil kunne henvende sig et andet Sted, og jeg skulde tro, der er en Mulighed for, at naar vi først faa denne Hypotekbank, kunde f. Eks. ogsaa det engelske Pengemarkeds Interesse blive vakt for dens Obligationer, og saa er der ingenting i Vejen for at gaa til det engelske Marked, thi der er ingen Stempelafgiftshindringer som paa det franske Marked, der er det ikke nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger eller have særlig godkendte Organisationer for at komme ind. Det, det gælder om, er blot, at det engelske Markeds Interesse og Forstaaelse for Papiret bliver vakt, og det er jo ikke udelukket. Det ærede Medlem vil ogsaa have lagt Mærke til, at det udtrykkeligt er bestemt i Lovforslaget, at Hypotekbankens Obligationer skulle lyde paa dansk Kronemønt og kunne forsynes med Angivelse af Beløbet, omsat til Francs, Reichsmark, Sterling og amerikanske Dollars, saa der er ogsaa tænkt paa Muligheden af andre Købere end just det franske Marked.

Det ærede Medlem refererede en Udtalelse af mig nede i det andet Ting, hvorefter jeg skulde have sagt, at den egentlige Myndighed med Hensyn til Hypotekbankens Ledelse laa hos Finansministeren. Jeg tror dog kun, at jeg har udtalt over-

for dem, der frygtede, at Direktionen skulde gaa for rask paa med Hensyn til at udbyde ny Serier, at ingen Serie kunde optages uden Finansministerens Tilladelse. Der skal foreligge to Forhold, for at en ny Serie skal kunne optages, for det første skal Direktionen vedtage det, for det andet skal Finansministeren tillade det. Det lod til at være det ærede Medlem af megen Vigtighed at beklippe Finansministerens Myndighed i denne Sag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem dermed sigtede til, at en Serie skulde kunne optages, uden at Finansministeren sagde sit Ja dertil. Det vilde altsaa være at give løsere Tøjler, det vilde være at borttage en Hindring for, at man gaar for rask paa. Meningen med Finansministerens Tilladelse er at sætte en saadan Hindring, og jeg synes ogsaa, at det vilde være ret ejendommeligt, at Finansministeren aldeles ikke skulde tages med paa Raad her, da dog Statens Interesser for saa vidt ere med, som Grundfonden bestandig skal holdes til at være $\frac{1}{8}$ af, hvad Hypotekbanken i det hele udbyder i Emission, og da Finansministeren dog nok er interesseret i, at der ikke hurtigt stilles Krav til, at Grundfonden forøges. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at Finansministeren har et Ord med at sige i Spørgsmaalet om Seriernes Talrigbed og i Spørgsmaalet om deres Størrelse.

Saa udtalte det ærede Medlem sig om Tiendeafdelingen, som han i det hele var vel tilfreds med. Det ærede Medlem sagde, at han allerede under Forhandlingerne om Tiendeloven havde sagt, at Tiendebanken var overflødig. Ja, Tiendebanken som Institution bliver overflødig, naar vi her foreslaa en Hypotekbank, der overtager dens Funktioner, men jeg ved ikke af, at det ærede Medlem i 1903 foreslog noget saadant, og saa kan jeg ikke forstaa, at Tiendebanken da var overflødig, medmindre man vilde gaa til det, som det ærede Medlem jo ganske vist omtalte, nemlig Optagelse af det store Statslaan paa en Gang. Med Hensyn til dette sagde det ærede Medlem, at jeg havde udtalt mig for skarpt i det andet Ting, idet jeg ikke havde lagt Mærke til, at det Forslag, han havde stillet, om at optage et samlet Statslaan til Tiendeafløsning paa 150 Millioner Kr., var betinget af, at Tienden blev afløst i Løbet af 5 Aar, og han mente, at naar Afløsningen strakte sig over 5 Aar, var der intet at sige til Optagelse af et saadant Laan — han mente endogsaa, at min Forgænger havde